

یک تشکل دانشجویی از حضور شبه‌دار ۱۹ دانشجو در دانشگاه علوم پزشکی شهیدبهشتی خبر داده است

روان دانشجویان پزشکی بازیچه نقل وانتقالات؟

زهرا رضانی خبرنگار گروه دانشگاه

بحث انتقال دانشجویان پزشکی از خارج به دانشگاه‌های داخل یا انتقال فرزندان اعضای هیات علمی به دانشگاه‌های مطرح کشور را باید موضوعی دانست که طی سال‌های اخیر به‌ویژه در ایام کرونا سرصدای زیادی در کشور به پا کرد. جالب‌تر اینکه بیشترین دعوا بر سر این دانشجویان هم به خاطر تحصیل آنها در رشته‌های پرطرفدار پزشکی در دانشگاه‌های سطح یک بوده است. هرچند بحث انتقال فرزندان اعضای هیات علمی از سال ۱۴۰۱ غیرقانونی شد و حتی معدل‌سازی دانشجویان پزشکی خارج از کشور برای ادامه تحصیل در ایران هم تا سال ۱۴۰۱ ممنوع اعلام شد.
بااین حال خبری در رسانه‌ها منتشر شد مبنی بر اینکه تعدادی از دانشجویان به‌صورت ابهام‌آمیز در دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی پذیرش شده‌اند! خبری که مبنای آن هم انتشار نامه‌ای از بسیج دانشجویی این دانشگاه بود. هرچند این نامه عمل‌نایج روز پیش از سوی بسیج دانشجویی منتشر شد، اما بازتاب رسانه‌ای آن باعث شد مسئولان دانشگاه هم وارد میدان شوند و نسبت به این مساله واکنش نشان دهند.
معاون آموزشی دانشگاه روز گذشته در گفت‌وگو با یکی از رسانه‌ها این مساله را تکذیب کرد و خواستار شفاف‌سازی این تشکل در این زمینه شد اما واقعیت این است که از این دست خبرها پالس منفی از وضعیت دانشگاه‌های علوم پزشکی به جامعه منتشر می‌کند و بحث خروجی دانشگاه‌ها آن هم دانشگاه‌های سطح یک کشور را زیرسوال می‌برد.

پییگیری پذیرش ابهام‌آمیز دانشجویان از طریق مراجع قضایی

نامه بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی که به حضور دانشجویانی که نحوه پذیرش و قبولی آنها با ابهاماتی همراه بوده، اشاره کرده و در آن مسیرهای پذیرش دانشجویان خارج ازلیست اعلامی سازمان سنجش را به مسئولان یادآور می‌شود. در بخشی از این نامه آمده بود: «بسیج دانشجویی

«فرهیختگان» از نشست «حکمرانی شریف» گزارش می‌دهد

سهم دانشگاه‌ها در رفع چالش‌های کشور چگونه تعریف می‌شود؟

زهرا رضانی

خبرنگار گروه دانشگاه

موضوع ایده دانشگاه و حرکت به سمت نسل سوم و چهارم در کشور را باید یکی از مباحث جدید در نظام آموزش عالی کشور دانست.

سیدحسین نصر، رئیس اسبق دانشگاه صنعتی شریف:

دوران غرب‌زدگی تمام شده است

اولین مدرسه عالی در ایران دارالفنون بود و بعد از آن دانشگاه تهران در ۱۳۱۱ شکل گرفت و دارالفنون هم به دانشکده طب این دانشگاه منتقل شد. این دانشگاه کاملاً از مدل غربی کپی شده بود، تا جایی که حتی بعد از چند سال به جز دانشکده الهیات این دانشگاه، مابقی تلاش می‌کردند از نگاه غربی به مسائل نگاه کنند. نکته‌ای که باید مدنظر قرار بگیرد اینکه هیچ تمدنی نمی‌تواند یک نهاد مهم فرهنگی داشته باشد که دیدگاهی مخالف تمدنش داشته باشد و اگر این‌گونه باشد، آن تمدن، یا آن دیدگاه را از بین می‌برد یا آن تمدن از بین می‌رود. یعنی در همین آمریکا اگر نوجوانان مثونی و حافظ در مدارس بخوانند، قطعاً یک تحول بزرگی در این جامعه ایجاد می‌شود. البته در تاریخ، تمدن‌های مختلف روی یک‌دیگر اثر داشتند اما همیشه تمدن‌ها اصالت خودشان را هم حفظ کرده‌اند و تمدن اسلامی نفوذ زیادی روی غرب گذاشته و اساسی این‌سینا در دانشگاه‌های غرب به وفور شنیده می‌شود، ولی این حوزه را از دیدگاه غربی نگاه می‌کردند، در حالی که اساتید ما وقتی کانت را می‌خوانند، می‌خواهند از دید کانت ببینند نه از دیدگاه ملاصدرا. یعنی امروز یک بحران بسیار بزرگی است که از درون علوم جدید ایجاد شده و بسیاری از مقلدان چه ایرانی، چه مصری و چه الجزایری به آن آگاه نیستند. ما از لحاظ علمی، فلسفی، عرفانی، دینی و هنری وارث تمدن بزرگی هستیم و بسیاری از بزرگان تاریخ بشر را داریم اما خواب‌آلود نشسته‌ایم و نگاه می‌کنیم. یعنی می‌گوییم برویم از فلان فرد در بلاژیک اقتباس کنیم و اگر از این خواب بیدار نشویم، تمام کوشش‌هایی که امروز انجام

سعید سهراب‌پور، استاد دانشگاه مکانیک دانشگاه صنعتی شریف:

باید فکر اساسی برای معیشت نخبگان در کشور صورت بگیرد

اولین مساله درباره دانشگاه ممتاز است. این دانشگاه حتما باید در مرزهای دانش حرکت و نتیجه پیشرفت‌هایش را هم برای کل دنیا منعکس کند؛ چراکه ما امروز دنبال مرجعیت علمی هستیم. وظیفه دیگر دانشگاه تربیت نیروی انسانی ممتاز است و درنهایت باید به حل مسائل کشور کمک کند. دانشگاه صنعتی شریف هم یک مشخصاتی دارد که یکی از آنها نظم و تربیت در کارها و دیگری هم استخدام نیروهای سرآمد بوده است. نکته دیگر بحث دوران دانشجویی است؛ چراکه دانشجوی در زمان دانشجویی‌اش زندگی را فرا می‌گیرد و ما باید فعالیت‌های مختلفی در دانشگاه داشته باشیم. درباره بحث مهاجرت از دانشگاه صنعتی شریف هم باید بگویم که ما امروز ۴۰۰ هیات‌علمی داریم و طی سال‌های اخیر

طبق وظیفه شرعی و اخلاقی خود مبنی بر حراست از عدالت آموزشی و نیز پاسداشت نهاد علم در کشور، بررسی‌هایی در این زمینه انجام داده و فهرستی ۱۹نفره از دانشجویانی که پذیرش آنها در قالب هیچ‌یک از قوانین و آیین‌نامه‌های فوق توجیه‌پذیر نبوده و حضور آنها در دانشگاه واجد ابهامات قانونی می‌باشد، تهیه نموده است. این فهرست که شامل تمامی دانشجویان ابهام‌آمیز نیست، نزد بسیج دانشجویی به صورت محرمانه محفوظ بوده و درصورت عدم پیگیری از سوی مسئولان دانشگاه و عدم شفاف‌سازی لازم در اذهان عمومی تا دو هفته آتی، به مراجع ذی صلاح انتظامی و قضایی جهت پیگیری ارائه خواهد شد.»

نکته قابل توجه در نامه منتشرشده این است همه مسیرهایی که دانشجو از طریق آن می‌تواند در دانشگاهی پذیرش و میهمان شده یا به‌عنوان دانشجویان انتقالی به تحصیل برودازد، قید شده است. نکته مهم دیگر اینکه به نظر می‌رسد فضای شکل‌گرفته در ذهن اساتید و دانشجویان این دانشگاه، نسبت به پذیرش دانشجویان ابهام‌آمیز، منفی شده است؛ چراکه در بخش دیگری از آن خطاب به مسئولان آمده است: «متأسفانه در سال‌های اخیر همواره نزمه‌هایی مبنی بر حضور دانشجویان غیرقانونی در رشته‌های پرطرف‌دار دانشگاه به گوش می‌رسیده است. این مساله که در سال‌های اخیر شدت یافته، ذهن اساتید و دانشجویان دغدغه‌مند را مشوش نموده و اعتبار علمی دانشگاه و نظام آموزش عالی کشور را خدشه‌دار کرده است.»

موضوع‌گیری معاون آموزشی این دانشگاه مقابل این نامه که خواستار شفاف‌سازی اسامی از سوی این تشکل دانشجویی شده، قابل توجه است. این مقام مسئول به یکی از رسانه‌ها گفته بود، به تمامی تشکل‌های دانشجویی اعلام شده است که مسئولان دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی این‌ا‌مدگی را دارند تا تمام موارد ابهام‌آمیز درخصوص پذیرش دانشجو را شفاف‌سازی کنند؛ در مقابل اما انتشار چنین نامه‌ای دو حالت را به افکار عمومی منتقل کند یا خبری از پاسخگویی مسئولان به ابهامات ایجادشده در بدنه دانشجویی این دانشگاه وجود ندارد یا بازی با آرامش روانی دانشجویان پزشکی حتی در فضای دانشگاهی هم از اهمیتی برخوردار نیست.

معاون سیاسی بسیج دانشجویی علوم پزشکی شهید بهشتی:

اسامی نفرات در اختیار مسئولان دانشگاه قرار دارد، شفاف‌سازی کنید

محمدرضا حیدری، معاون سیاسی بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی درباره اتفاق رخ داده در پذیرش دانشجویان این دانشگاه گفت: «در وهله اول باید بگویم که دانشجویان از چند طریق وارد دانشگاه می‌شوند. اولین راه لیستی است که سازمان سنجش به دانشگاه‌ها می‌دهد. مسیرهای دیگر یا مربوط به دانشجویی بین‌المللی می‌شود یا دانشجویان انتقالی و آن دسته‌ای که در دانشگاه دیگر میهمان می‌شوند. البته دانشجویان انتقالی و میهمان هم ضوابطی را برای ورود به دانشگاه دارند که در نامه منتشرشده از سوی ما به‌صورت خلاصه به آن اشاره کرده بودیم.» او ادامه داد: «هرچند انتقالی و میهمان شدن قوانین خاص خودش را دارد. اما برخی دانشجویان را داشته‌ایم که جزء انتقالی‌ها محسوب می‌شوند و بعضاً رشته‌شان را هم عوض کرده‌اند، اما در هیچ‌یک از این چهارچوب‌های مشخص برای انتقالی قرار نمی‌گیرند، یعنی معمولاً به این صورت است که این دانشجویان یا از سوی نمایندگان مجلس حمایت می‌شوند و توصیه‌نامه دارند یا مقامات عالی‌رتبه آنها را به رئیس دانشگاه سفارش کرده‌اند و به همین دلیل با انتقالی می‌گیرند یا زمان میهمانی آنها تمدید می‌شود.»

معاون سیاسی بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی افزود: «پیش‌تر و بارها مساله این دانشجویان را با رئیس، معاون آموزشی، مسئولان حراست و مدیرکل‌های مرتبط مطرح کرده‌ایم و خواستار شفافیت در این زمینه شده‌ایم، یعنی به آن گفته‌ایم اگر دانشجویی می‌خواهد به این دانشگاه منتقل و میهمان شود، نباید حرف‌وحدیثی داشته باشد و باید روند آن شفاف باشد. موضوع مهم دیگر اینکه رشته‌های مدنظر دانشجویان انتقال، تا حد زیادی هم جزء رشته‌های پرطرفدار محسوب می‌شود که رقابت

سنگینی برای آن وجود دارد.»

حیدری بیان داشت: «برای تحصیل در رشته‌های پرطرفدار دانشجویان تلاش‌های زیادی می‌کنند، اما در این میان عده‌ای هم هستند که به جای تلاش کردن، با یک توصیه‌نامه وارد این رشته‌ها می‌شوند. البته مساله دیگر اینکه دانشجو برای انتقال از دانشگاه تیب ۳، فقط می‌تواند به دانشگاهی به همین سطح در وزارت بهداشت منتقل شود، اما در دانشگاهی مانند شهید بهشتی که سطح یک است هم شاهد هستیم که دانشجویان به آن انتقالی گرفته و عده‌ای هم انتقالی‌های غیرقانونی را دارند.»

او بیان داشت: «مسئولان در دیدارهای خصوصی با ما می‌گویند یا اصلاًچنین موضوعی در دانشگاه وجود ندارد یا می‌گویند فشارهایی برای این کار به آنها تحمیل شده یا به‌خاطر گرفتن امتیازی به نفع دانشگاه این کار را انجام می‌دهند. ما نیز بعد از اینکه مدتی پیگیر پذیرش ابهام‌آمیز ۱۹نفر از دانشجویان بودیم، این نامه را منتشر کردیم. البته تعداد آنها بیشتر از اینهاست اما چون ما به برخی مدارک آموزشی دسترسی نداریم، امکان شناسایی همه آنها وجود نداشته است.» معاون سیاسی بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی با بیان اینکه مسئولان پاسخ محرمانه‌ای به این نامه داده بودند، افزود: «معاون آموزشی این دانشگاه روز گذشته هم در مصاحبه‌ای خواستار اعلام اسامی این دانشجویان از سوی بسیج شده بود، درحالی‌که این اسامی کاملاً از اختیار مسئولان آموزشی دانشگاه وجود دارد و نیاز نیست آنها این اسامی را از ما دریافت کنند. ما حتی در همین نامه اعلام کرده‌ایم که به‌دنبال پاسخگویی مسئولان به خودمان نیستیم، بلکه آنها باید در این زمینه شفافیت‌سازی کنند؛ چراکه عموم دانشجویان و اساتید از این مساله ناراضی هستند.»

دانشکده مکانیک در برنامه‌ای تحت عنوان «حکایت شریف» به سولات مرتبط با لزوم تغییر ریل‌گذاری دانشگاه‌ها، سهم مقاله‌نویسی در دنیای امروز و چگونگی تربیت نیروی انسانی در وضعیت امروز پاسخ دادند. در ادامه گزیده‌ای از این نشست آورده شده است.

مخالفان خود را دارد و هرکدام با عینک خود، این موضوعات را نقد و بررسی می‌کنند. اخیراًسید حسین نصر، استاد علوم اسلامی دانشگاه واشنگتن و رئیس اسبق دانشگاه صنعتی شریف ، علی اکبر صالحی، استاد دانشکده مهندسی انرژی این دانشگاه و سعید سهراب‌پور، استاد

علی اکبر صالحی، استاد دانشکده مهندسی انرژی دانشگاه صنعتی شریف:

صنایع برای رفع مشکلات باید به دانشگاه مراجعه کنند

درباره اینکه می‌گویند مقاله بنویسیم یا ننویسیم، باید گفت اگر مقاله‌ای مبنای علمی ندارد، طبیعتاً ارزش ندارد اما وقتی مقاله‌ای است که در مرزهای دانش بوده و در بهترین مجلات دنیا منتشر می‌شود، چرا نباید آن را ننویسیم؟ نکته دیگر اینکه ما امروز کشوری نیستیم که از لحاظ فناوری به حدی پیشرفته باشیم که تنه به تنه کشورهای پیشرفته بزنیم. در این وضعیت اگر می‌خواهیم رفع نیاز داخل را انجام دهیم، باید مانند ۵۰ سال پیش عمل کنیم. مثلاً ببینیم فلان کارخانه یک مشکلی دارد و آن را حل کنیم. در این وضعیت حالا بگوییم چرا دانشگاه مشکل کارخانه را حل نمی‌کند؟ اصلاً مشکل آن کارخانه مشکلی نیست که یک استاد دانشگاه بخواند آن را حل کند؛ چراکه خود کارخانه به سراغ حل مشکلش نمی‌رود، در حالی که باید تقاضا به سمت دانشگاه بیاید. نگاه کنید پزشکی که در خیابان راه نمی‌افتد و بگوید آیا مریضی وجود دارد که او را معالجه کند؟ قطعاً اگر فردی بیمار است او به سراغ پزشک می‌رود. اگر صنایع هم مشکل دارند به دانشگاه مراجعه کنند، نه اینکه دانشگاه به سراغ آنها برود، ولی این کار برای آنها به صرفه نیست؛ چراکه شرایط اقتصادی به‌گونه‌ای است که برای همه حوزه‌ها یارانه می‌دهیم. این کار باعث شد تا اصلاً برای صنعت به‌صرفه نباشد که بخواند مشکلش را حل کند بلکه ترجیح می‌دهد برود یک دستگاه صنعتی را از خارج وارد کند. اینکه بگوییم دانشگاه باید به سراغ صنعت برود حرف نادرستی است. همچنین نباید بگذاریم روی این مباحث خلط مبحث

شود و در مقابل هم بگویم که نباید مقاله تولید کنیم، اصلاً این چه حرف نادرستی است که مطرح می‌شود؟ البته عده‌ای هم هستند که کمی این مساله را پیچیده کرده‌اند. عده‌ای می‌گویند مثلاً هزار مقاله داشته‌اند و این سوال ایجاد می‌شود که او هر یک ساعت یک مقاله تولید کرده است. اینجا هم بحث خاصی است، یعنی افرادی هستند که دانشجوی زیادی دارند یا یکجا سمت دارد و بقیه را تشویق می‌کند اگر کسی مقاله‌ای نوشته، اسم او را هم در مقاله قید کند. یک عده معدودی هستند که در همه حوزه‌ها تقلب می‌کنند و ما باید این افراد را کنار بگذاریم. ما نباید مقاله رازیر سوال ببریم و در مقابل هم صنعت اگر بیمار است باید به سراغ دانشگاه به‌عنوان پزشک این حوزه برود. نکته دیگر اینکه رسالت دانشگاه تولید ثروت انسانی است، یعنی ما منابع انسانی را داریم اما باید آن را به ثروت انسانی تبدیل کنیم. انسان هم ابعاد مختلف مادی و روحی دارد. یعنی یک انسان خوب زمانی می‌تواند اوج بگیرد که هم بال سالم علم و هم بال اخلاق و دین را داشته باشد. دانشگاه باید دانشجویان را به‌گونه‌ای تربیت کند که هر دو بال را داشته باشند.

مساله دیگر اینکه دانشگاه‌های ما نباید مانند دانشگاه‌های خارجی صرفاً منفعت طلبی اقتصادی داشته باشند. در خارج بهینه‌سازی دانشگاه روی مفهوم اقتصاد گذاشته شده و این مهم در حال سرایت کردن به کشور ما هم است ولی نباید این بهینه‌سازی صرفاً محدود به این حوزه باشد. البته باید مفهوم اقتصادی وجود داشته باشد اما بهینه‌سازی ما باید روی انسان‌سازی باشد.

بگویند وزارت علوم نمی‌تواند برای ۵۰ تا ۶۰ هزار عضو هیات علمی حقوق را دوبرابر کند اما تاکید بنده روی نخبگان است و باید برای آنها فکری کرد. امروز مهم‌ترین دغدغه آنها مسکن است. نکته دیگر اینکه دانشگاه درآمدهای محدودی دارد که به همان میان خرج دارد و می‌تواند چند پایه به این اساتید بدهد اما تاثیر زیادی ندارد؛ چراکه وقتی فردی به شهر تهران می‌رسد و می‌خواهد زندگی کند، عملاً با ۱۷ میلیون تومان غیرممکن است. حالا برخی از دانشکده‌ها درآمدهای خاص بیشتری دارند که می‌توانند کمک‌هایی هم به اساتید کنند. امروز یک دانشگاه خصوصی وابسته به یکی از بانک‌ها داریم که حقوق‌های بالا هم می‌دهد و دو، سه استاد ما به همین دانشگاه رفتند و دولت باید

برای این مهم فکر اساسی کند. اگر می‌خواهیم پیشرفت‌هایی که تا امروز داشتیم را حفظ کنیم باید به نخبگان نگاه ویژه داشته باشیم؛ چراکه آنها باعث تحولات بزرگ در کشور می‌شوند. ما امروز بهترین اساتید را در دانشگاه صنعتی شریف آورده و کمیته جذب و استخدام ما به اصطلاح مو را از ماست می‌کشد. البته دانشجو باید بر حوزه آموزش آنها قضاوت کند. پژوهش‌هایشان هم به صورت مقاله، چاپ کتاب، شرکت‌های دانش‌بنیان و… بوده و بسیاری از شرکت‌های این حوزه سرچشمه‌شان به شریف برمی‌گردد. این شرکت‌ها هم کارهای مهمی انجام می‌دهند که دنیا فکر نمی‌کرد ایران بتواند آن را انجام دهد و امروز هم همین مسیر ادامه دارد.

فرهیختگان

دانشگاه

دوشنبه ۴ دی ۱۴۰۲

شماره ۴۰۴

WWW.FDN.IR

FARHIKHTEGANDAILY

۵